

ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

НОРМАТИВНА УРЕДБА

чл. 36 от ДОПК

I. ПРЕКРАТЯВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНОТО ПРОИЗВОДСТВО ПО ДОПК

Административното производство по реда на ДОПК се прекратява,
когато преди издаване на административния акт:

1. физическо лице, страна във
производството, почине,
или

2. юридическо лице, страна в
производството, престане да
съществува.

Относно страна в производството виж Фиш I.I.4. „Страни и участници в производството”.

II. ЗАПОВЕД ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНОТО ПРОИЗВОДСТВО ПО ДОПК

ЗАПОМНИ!

Заповедта за прекратяване на ревизионното производство подлежи на обжалване по реда за обжалване на ревизионни актове (чл.113, ал.5 от ДОПК).

Актовете за прекратяване на производството се връчват на наследниците и правоприменниците, като се поставя и съобщение по реда на чл. 32, ал. 4 – 6 от ДОПК. Актовете за прекратяване на производството се смятат за отказ за издаване на акт, но те не засягат правата на наследниците и правоприменниците да искат от свое име издаването на съответния акт.

Това представлява отклонение от общия административен процес, където в тези случаи производството продължава срещу правоприменниците. Логиката е в това, че много често необходимостта от издаване на индивидуален административен акт отпада, поради което няма смисъл производството да продължава, например при регистрацията, издаването

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ
ЗА ПРИХОДИТЕ

ГЛАВА I. ОБЩИ ПРАВИЛА
РАЗДЕЛ I.IV. ВРЪЧВАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯ

ФИШ I.IV.8.

ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

на удостоверения и т.н. Ако спрямо правоприменниците е необходимо да се проведе същото или друго производство, това става в ново производство с нови страни. Правата на правоприменниците са защитени, като им се дава възможност да поискат от свое име издаването на съответния акт. В дадения по-горе пример с регистрацията обаче това означава, че в новото производство ще се преценява наличието или липсата на основание за регистрация на правоприменника, а не на праводателя. Относно ревизионното производство приложение намира чл. 126 от ДОПК, който предвижда възможността за общото му провеждане спрямо всички правоприменници като последица от начина на определяне на страните в производството в чл. 9, ал. 1.

[Обратно към съдържанието на наръчника.](#)